

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člene 21 PDEU, 45 PDEU, 49 PDEU, 56 PDEU in 63 PDEU ter člena 22 in 24 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi iz knjige 5 dekreta flamske regije z dne 27. marca 2009 o zemljiški in nepremičninski politiki z naslovom „Stanovati v svoji regiji“ (Wonen in eigen streek), ki v nekaterih tako imenovanih ciljnih občinah odsvojitve zemljišč in zgradb na njih pogojuje s tem, da pridobitelj izkaže zadostno povezanost s temi občinami v smislu člena 5.2.1, § 2, dekreta?

⁽¹⁾ UL L 158, str. 77.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria regionale di Milano (Italija) 2. maja 2011 – 3D I srl proti Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Zadeva C-207/11)

(2011/C 211/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione tributaria regionale di Milano

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: 3D I srl

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Vprašanje za predhodno odločanje

„Ali je zakonodaja države članice, kakršna je italijanska iz člena 2(2) zakonske uredbe št. 544 z dne 30. decembra 1992, v skladu s katero se prenosni družbi pri prenosu ali zamenjavi kapitalskih deležev obdavči kapitalski dobiček iz prenosa v višini razlike med prvotnimi stroški nakupa prenesenih kapitalskih deležev in njihovo prodajno vrednostjo, razen če prenosna družba v bilanci stanja ovrednoti posebna rezervna sredstva v višini kapitalskega dobička iz prenosa, kot je predmet tega postopka, v nasprotju s členi 2, 4 in 8(1) in (2) Direktive Sveta 90/434/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic?“

Pritožba, ki jo je Internationaler Hilfsfonds e.V. vložilo 29. aprila 2011 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 24. marca 2011 v zadevi T-36/10, Internationaler Hilfsfonds e.V. proti Komisiji

(Zadeva C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Internationaler Hilfsfonds e.V. (zastopnik: H. Kaltefleiter, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska Komisija, Kraljevina Danska

Predloga

- O zadevi naj se dokončno meritorno odloči in sporni akt naj se razveljavi ali, podredno, zadevo naj se vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica je nevladna organizacija nemškega prava, ki opravlja dejavnosti na humanitarnem področju. Spor se nanaša na pogodbo „LIEN 97-2011“, ki jo je pritožnica sklenila s Komisijo v zvezi s sofinanciranjem projekta zdravstvene pomoči v Kazahstanu. Komisija je oktobra 1999 enostransko – in po mnenju pritožnice neupravičeno – odstopila od pogodbe in projekta.

Pritožnica skuša vse od odpovedi pogodbe ugotoviti, zakaj se je Komisija odločila prekiniti projekt, ki je po mnenju pritožnice in po mnenju kazahstanske vlade pomemben in se je uspešno začel izvajati. Domneva, da gre za zlorabo uradnega položaja, zato je v več postopkih, ki jih je sprožila pri Evropskem varuhu človekovih pravic in pred sodišči Unije, skušala na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov (v nadaljevanju: Uredba št. 1049/2001) od Komisije pridobiti dovoljenje za dostop do vseh dokumentov v zvezi s tem. Komisija je zavrnila popoln dostop do teh dokumentov.

Pritožba se nanaša na sklep Splošnega sodišča, s katerim je bila ničnostna tožba, ki jo je pritožnica vložila zoper odločbo Komisije z dne 9. oktobra 2009, s katero ji je Komisija ponovno zavrnila dostop do vseh podatkov, zavržena kot nedopustna in s katerim je bilo pritožnici naloženo plačilo stroškov postopka. Pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je narobe izračunalo in razlagalo rok za vložitev tožbe.